

Festa Major del Prat 2022

del 22 al 26 de setembre

Sique Rodríguez, pregoner de la Festa Major del Prat, és director i presentador del programa de ràdio “Què t’hi jugues!” de SER Catalunya i premi Ondas 2021 al millor programa de proximitat.

Ciudadans del Prat, ja la tenim aquí!!!

I déu n’hi do quina Festa Major perquè semblen uns Jocs Olímpics. S’ha d’estar en forma per aguantar els cinc dies. Hi ha de tot: curses populars, ciclisme, futbol, natació, gimnàstica rítmica... Clar, com que tenim un alcalde que és triatleta...

És un honor i una responsabilitat molt gran per a mi fer aquest pregó. I com que suposo que molts us preguntareu què hi fot un tio de Lleida, que fa anys que treballa a Barcelona, fent el pregó al Prat, Jo també m’ho vaig preguntar però la resposta és ben simple: és per amor. Soc aquí gràcies a la Mercè Millán Salayet, que és la persona que em va descobrir el Prat i ha fet que sigui un dels meus llocs al món.

Com us deia, és un honor i una responsabilitat estar aquí i també és un orgull parlar des d’aquesta plaça, on fa una setmana es va honrar la memòria de l’alcalde republicà Lluís Serra Giribert, afusellat per l’exèrcit franquista el 1939. Una pedra, un nom, una persona. Al final, l’únic que ens queda és el record i el record ens fa immortals. Com va escriure Montserrat Roig, “l’acte més gran d’amor és la memòria”.

Jo estic avui aquí, al balcó de l’Ajuntament, a la plaça de la Vila perquè el Prat és ciutat d’acollida. Ho ha fet amb mi i ho ha fet sempre. Al llarg de la història. Molta gent, per exemple, va venir de Garrovillas als anys 60 per buscar-se la vida al Prat. I ara són patriotes pratencs. Patriotes. Aquesta paraula la vaig aprendre un dia al Prat Ràdio i em va agradar. Per cert, aprofito per felicitar els companys del Prat Ràdio pel premi a millor emissora local de Catalunya. I destacar l’aposta de l’Ajuntament per tenir uns mitjans públics de qualitat. La informació ens fa lliures.

A mi, el que més em va cridar l’atenció del Prat és l’orgull de la seva gent. La gent del Prat és molt del Prat. És una ciutat amb esperit de poble. I us reconec que jo soc dels que em pensava que el Prat era, simplement, un aeroport. Abans de conèixer a la Mercè no tenia ni idea que el Prat existia. El Prat eren avions i res més. Però quan el coneixes t’adones de la gran quantitat d’encants que amaga.

Per exemple, la platja. Com teniu amagat el secret, eh? La platja secreta del Prat. Em va explicar el Manel Millán que va ser una gran conquesta social. Que no ens la prenguin... És còmoda. Hi ha espai. No té ni vies del tren ni edificis al voltant. Pot jugar la canalla. Té *xiringuitos* per prendre alguna cosa. I és meravellós tenir riu i mar tan a prop. I consti que té cert *glamour* veure passar els avions tan a prop. El mirador és un dels primers llocs on vaig anar amb la Mercè i vaig flipar. Si et descuides et fot al cap un avió. És espectacular veure'ls voltant tan baix. Però s'ha de tenir i tot ha de ser compatible amb les arrels. És negacionisme climàtic dir que ampliar l'aeroport no comporta cap risc per a la natura.

La natura forma part de la riquesa del Prat. Per passejar. Per gaudir de la natura. I també perquè ens dona de menjar.

Li vaig escoltar a la Susana Aragón, la del Cèntric, que deia que no hi ha futur en aquest món si destruïm l'agricultura local. Doncs s'ha de cuidar.

On es cultiven les millors carxofes? Al Prat!

I els millors melons? Al Prat!

On està el millor mercat de Pagès de la comarca? Al Prat!

Per tant, cuidem el Delta. Perquè el Prat és el Delta del Llobregat. Allà vaig veure per primera vegada a l'alcalde. Jo passejava amb la Mercè (que boniques són les passejades pel Delta!) i ens creuem a un *tio*, tot tatuat, i em diu: "Mira, aquest és l'alcalde!". I dic: "Aquest *tio* tan tatuat? Hòstia, com mola, no?".

Del Prat em crida l'atenció la platja, el Mirador, les passejades pel Delta, la carxofa, els melons... Però és que:

On es crien els millors pollastres del món? Al Prat!

Recordo que un dia la Mercè em va dir: "Jo soc Pota Blava". Al principi no entenia res i vaig pensar: "aquests foten com els de Vinarós i els llagostins amb la bandera republicana..." Però la veritat és que si et fixes, és veritat que els pollastres tenen les potes blaves.

I, clar, amb tanta carxofa, tant pollastre i tants melons... no m'estranya que els bars i restaurants estiguin tots plens. Aquest estiu al·lucinava quan anava a la Zonilla, allà a plaça Catalunya, i totes les terrasses estaven a rebentar. Al Prat trobes de tot. I la Mercè m'ha dit que encara em queden molts llocs per descobrir. Però per citar-ne alguns: l'Entre Panes del Raül, un vermut amb anxoves al Tarrida, un menú a La Rambla, el Cèntric, el 2 de Vins, el Can Pizza, el sushi del Kabuto o, fins i tot, els kebabs del Tio Mario. I els entrepanes de La Bóveda. O els del Calamar. Riu-te'n tu dels *bocatas de calamares* que fan a Madrid. O el Mucha Masia i L'Artesà. Allà ens hi hem passat hores.

L'altre dia vaig veure el pregó que fa uns anys va fer el Lolo Herrero, gran actor i també del Prat, i reivindicava la història de l'edifici del Teatre L'Artesà. I el Lolo va fer una metàfora que em va agradar: el Prat és on desemboca el Llobregat, que neix a Castellar de N'Hug, al

Prepirineu; i travessa Catalunya fins a arribar al Prat. O sigui, arrossega tot el talent del país i el porta, el baixa, l'aboca, al Prat.

Per això és terra d'artistes. No sé si sabeu que la Laura Ferrés ha començat a gravar *La Imatge Permanent* aquí al Prat. I estem parlant d'una directora que té un Goya, un Gaudí i ha guanyat premis, fins i tot, a Cannes per un curtmetratge que...

Sabeu on el va gravar? Al Prat!

Al Prat hi ha actors, directores de cine... I no m'estranya perquè al Prat hi ha El Capri. Per mi un dels cines més autèntics de Catalunya. Dels de tota la vida. Té un encant especial. Fa que les pel·lícules semblin millors.

Com us dic el Prat és terra d'artistes. Amb L'Escolta d'Arts en Viu o La Capsa. Del Prat han sortit cantants. Jo no us cantaré l'himne del Prat com va fer l'Alfred, perquè faria el ridícul, però sí que em fa gràcia com comença: "Xamosa i galana". M'encanta. Us reconec que vaig haver de buscar les paraules al diccionari. No les coneixia. I, com a periodista, m'interessen les paraules.

"Xamosa": Atractiva per les seves gràcies, maneres, especialment pel seu enraonar.

"Galana": Que captiva per les seves gràcies, pels seus encants.

Qui és xamosa i galana? El Prat!

Aquesta és una altra de les coses que sorprèn. Digueu-me quina ciutat de Catalunya té com a himne una sardana? I que a sobre comenci dient que és xamosa i galana! Si Pompeu Fabra estigués viu, s'empadronaria al Prat!

Per cert, que no és del Prat, però un dia vaig flipar perquè miro a Twitter i veig que hi havia Manu Chao tocant en un bar de Sant Cosme. Li dic a la Mercè i em diu que a Manu Chao li agrada fer aquestes coses per sorpresa i em parla d'un festival que és la bomba, que és l'Esperanzah. A sobre és solidari. O sigui que apunto. El Prat també té festivals!

El Prat és una ciutat activa. M'agrada això que diu l'Ajuntament de posar la gent al centre de la vida. La política ha de girar al voltant de la gent. I aquí es potencia el comerç local.

Hi ha zones del Prat que m'encanten com les cases de la Seda. Les seves llums de Nadal. Buscar el caganer al pessebre gegant que es posa aquí a la plaça. O, per exemple, hem de reivindicar el CRAM (i la tortuga Massagan) i m'encanta que els patis de les escoles estiguin oberts per a que els nens puguin jugar encara que no hi hagi classe.

Com que sóc periodista esportiu vull acabar com he començat. Reivindicant l'esport. N'hi ha molt al programa de la Festa Major.

Del Prat és el mite del taekwondo, Fran Martín. Del Prat era una referència de l'atletisme com Jordi Llopart. Vull aprofitar per felicitar Judit Oliva, que he vist que ha guanyat dues

medalles júniors al Mundial i a l'Europeu de bàsquet. També s'han guanyat tres medalles europees en patinatge europeu. I, preparant, el pregó he vist que tot just fa 10 anys, el Prat celebrava l'ascens del futbol a Segona Divisió B.

Clar, he vist que llavors el pregó el van fer els capitans de l'AE Prat, Jaime Fuentes i Toni Texeira. Com que he vist que ells van regalar unes bufandes, li he demanat al Xavi Vilajoana, que ara s'ha embarcat en l'aventura de fer créixer el Prat de futbol, i li he demanat alguna cosa i regalar algunes bufandes. A veure si entre tots fem créixer el Prat i un dia veiem jugar al Barça de Pedri al Sagnier o a l'Espanyol de Sergi Darder. Total, com diu el Manel, el Prat podria ser independent perquè ja té port, aeroport i una porteria a Primera Divisió.

Com va dir Johan Cruyff i vaig llegir en un cartell publicitari a l'entrada del Prat: *Sortiu i disfruteu!*

Salut, foc i que cremi la Plaça!!!